

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 19.01.1981, sp. zn. 1 To 33/80, ECLI:CZ:NS:1981:1.TO.33.1980.1

Číslo: 56/1981

Právní věta: Výše schodku zjištěného inventurou v prodejně socialistického obchodu, ve skladu socialistické organizace apod. po provedeném vloupání není bez dalšího důkazem o výši škody způsobené vloupáním. Jde o důkaz nepřímý, ze kterého lze vycházet, jen pokud nejsou pochybnosti o tom, že celý schodek vznikl vloupáním pachatele, tedy pokud jsou vyloučeny jiné příčiny vzniku schodku.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 19.01.1981

Spisová značka: 1 To 33/80

Číslo rozhodnutí: 56

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Rozkrádání majetku v socialistickém řízení, Zjištění skutečného stavu věci

Předpisy: 141/1961 Sb. § 2 odst. 5

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 56/1981 sb. rozh.

Výše schodku zjištěného inventurou v prodejně socialistického obchodu, ve skladu socialistické organizace apod. po provedeném vloupání není bez dalšího důkazem o výši škody způsobené vloupáním. Jde o důkaz nepřímý, ze kterého lze vycházet, jen pokud nejsou pochybnosti o tom, že celý schodek vznikl vloupáním pachatele, tedy pokud jsou vyloučeny jiné příčiny vzniku schodku.

I.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR z 19. 1. 1981 sp. zn. [1 To 33/80](#).)

K odvolání obžalovaných Z. K. a E. K. a poškozeného Městského národního výboru v Jihlavě Nejvyšší soud ČSR zrušil rozsudek krajského soudu v Praze ze dne 12. září 1980 sp. zn. 1 T 12/80 a tomuto soudu přikázal, aby věc znovu projednal a rozhodl. Ve svém rozhodnutí vytkl mimo jiné nesprávnost skutkových zjištění soudu prvního stupně týkajících se výše škody způsobené útoky obžalovaného Z. K. v bodech 9 a 23 napadeného rozsudku. Tyto útoky měl obžalovaný Z. K. spáchat tak, že v noci ze 4. 5. na 5. 5. 1978 se vloupal do prodejny dárkových předmětů Okresního průmyslového podniku v

Jičíně a odcizil zde broušenou křišťálovou mísu, kávový mlýnek, dvě soupravy zn. Livalis a eloxovanou soupravu, vše v hodnotě 16 423,35 Kčs a v noci z 2. 12. na

3. 12. 1978 se vloupal do prodejny Drobného zboží v Jičíně, kde odcizil jeden pár lyží Sprint, 2 sportovní kabely, jedny lyžařské boty, 24 kusů svetrů a pánských košil, 2 kusy oteplovaček a jednu silonovou bundu vše v hodnotě 23 218,20 Kčs.

Z odůvodnění:

Zásadní nedostatky ve zjištění rozsahu a výše škody, kterou měl obžalovaný způsobit odcizením věcí, zjistil Nejvyšší soud ČSR u útoků uvedených pod č. 9 a 23 napadeného rozsudku (vloupání do prodejen dárkových předmětů v Jičíně a do prodejny Drobného zboží v Jičíně). V těchto případech vycházel krajský soud z výše schodku zjištěného inventurou provedenou v prodejnách po vloupání. S tímto postupem však zatím nelze souhlasit. Pro zjištění rozsahu škody způsobené vloupáním je následná inventura důkazem nepřímým, ze kterého lze vycházet, jen pokud o tom, že celý schodek vznikl útokem pachatele vloupáním, nevznikají pochybnosti. V těchto případech však vedoucí prodejny svědkyně J. a B., když byly vyslechnuty po vloupání k tomu, jaké věci byly odcizeny, vypočetly zcela konkrétně věci, jež měly být odcizeny a jejichž celková hodnota byla podstatně nižší než částka zjištěná inventurou. Přitom výčet věcí uváděný svědkyněmi je v podstatě shodný s tím, co doznává obžalovaný. Při domovní prohlídce u obžalovaného Z. K. i u jeho bratra, obžalovaného E. K. (zajištěné věci prohlížely i obě svědkyně), nebylo také nalezeno jiné zboží než zboží původně označené a pocházející z těchto prodejen. Proto měl soud v hlavním líčení podrobně tyto svědkyně vyslechnout k tomu, jak je možné, že jejich původní odhad škody se výrazně lišil od výsledků inventury, zejména zda je možné, aby při původní kontrole nezjistily ztrátu zboží v tak vysoké hodnotě, a pokud ano, o ztrátu jakého zboží by mohlo jít. Svědkyně měly být také vyslechnuty k otázce možnosti vzniku schodku jiným způsobem než útokem obžalovaného. Teprve po objasnění uvedených otázek mohl by krajský soud řádně zhodnotit, jaký důkazní význam pro zjištění rozsahu škody mají výsledky provedených inventur. Mimo jiné bude tak opatřen i podklad pro posouzení otázky, zda bylo prakticky možné, aby obžalovaný z prodejny sám odnesl a pak ve svém osobním automobilu odvezl zboží v hodnotě představující částky inventurních schodků. Pro úplnost je třeba ještě připomenout, že krajský soud v odůvodnění svých závěrů nesprávně argumentuje tím, že v hospodaření prodejny Drobného zboží nebyly zjištěny v předchozím období žádné nedostatky. Ze zprávy poškozené organizace je patrné, že například v roce 1978 byl při kontrolní inventuře zjištěn schodek 3742 Kčs.

II.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze 16. 2. 1981 sp. zn. 7 To 6/81.)

K odvolání obžalovaných J. V., ml. D. P. a matky obžalovaného J. V. H. F. Nejvyšší soud ČSR doplnil rozsudek krajského soudu v Ostravě ze dne 12. prosince 1980 sp. zn. 3 T 14/80 výrokem o odkázání poškozeného Městského národního výboru v Karviné na řízení ve věcech občanskoprávních. Jinak ponechal napadený rozsudek nedotčen.

Z odůvodnění:

Krajský soud v Ostravě správně zjistil, že obžalovaný J. V. odcizil v objektu Nové Huti Klementa Gottwalda v Kunčicích různé elektrosoučástky v hodnotě 563 773,50 Kčs a že obžalovaný mlad. D. P. část těchto elektrosoučástek v celkové hodnotě nejméně 300 000 Kčs od obžalovaného J. V. převzal a uschoval. Svá zjištění krajský soud i přesně a pečlivě odůvodnil v důvodech svého rozsudku.

K pochybení nedošlo ani ve zjištění rozsahu škody, kterou způsobil obžalovaný J. V. odcizením

elektrosoučástek v objektu Nové Hutě Klementa Gottwalda v Kunčicích. Námitka odvolání tohoto obžalovaného, že odcizil věci v menším rozsahu, než zjišťuje krajský soud, neobstojí. Krajský soud správně vycházel z výsledků inventury provedené po vloupání. Evidence skladu a výdejny slaboproudých elektrosoučástek umožnila přesné zjištění schodku ve skladovaném elektromateriálu i s určením jednotlivých druhů chybějících součástek. Provedené důkazy jsou přesvědčivým podkladem i pro závěr, že celý schodek vznikl jednáním obžalovaného J. V. a že on veškerý chybějící elektromateriál odcizil. Z inventarizačního zápisu vyplývá, že ve skladu byla provedena inventarizace spotřebního elektromateriálu k 31. 10. 1979 se závěrem, že inventarizační rozdíly nebyly zjištěny. Svědek V. D., vedoucí inventarizační komise pro sklad slaboproudých elektrosoučástek uvedl také, že sklad a výdejna elektromateriálu je v provozu od roku 1975 a nikdy nebyly v jeho hospodaření zjištěny nedostatky. Shodně vypověděla i svědkyně skladnice J. V., která se rovněž zúčastnila inventury provedené po vloupání. Podle výpovědi svědka F. K. není možné, aby se někdo bez jeho vědomí dostal po vloupání do skladu. Nelze proto učinit jiný závěr, než že obžalovaný odcizil všechny elektrosoučástky v celkové hodnotě 563 773,50 Kčs.

Samotná skutečnost, že některé chybějící součástky nebyly nalezeny, nevyvrací závěr, že i ty obžalovaný odcizil. Od doby, kdy byly elektrosoučástky odcizeny, do doby, než byly vydány orgánům Veřejné bezpečnosti, bylo s nimi vícekrát manipulováno a mělo k nim přístup více osob. Je tedy zřejmé, že snadno mohlo dojít k jejich ztrátě. Opačné tvrzení obžalovaného uvedené v odvolání, postrádá oporu v důkazech. Sám obžalovaný ve své výpovědi uvedl, že neví, jaké množství součástek odcizil. Nevěděl ani, že po odchodu z budovy skladu ztratil řadu krabic od součástek, které později našel svědek V. R. V bytě obžalovaného ml. D. P. se odcizené věci, jak vyplývá z výpovědi svědkyně D. K. a obou obžalovaných, volně nacházely na různých místech a bez jakékoliv kontroly. Bylo prokázáno, že s odcizenými věcmi manipulovali i další osoby a že svědkyně D. K., která si nebyla vědoma toho, že součástky mají velkou cenu, nabízela věci dalším osobám k volnému použití. Lze tedy mít za prokázáno, že obviněný J. V. odcizil nejen věci v hodnotě 431 518,70 Kčs, které byly nalezeny a poškozenému vráceny, ale i zbytek chybějících součástek v hodnotě 152 254,80 Kčs.